

רבנו יוסף קארו

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

**"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?**
אורח חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

יג
תשרי

רבנו משה אלשיך

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. ובהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן כה – דיני תפילין בפרטות

ה. יכוין בהנחתם שצונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח כדי שנוכח נסים ונפלאות שעשה עמנו שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו וישתעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח וגם הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות ובזה יזכור הבורא וימעיט הנאותיו ויניח של יד תחלה ויברך להניח תפילין ואחר כך יניח של ראש ולא יברך כי אם ברכה אחת לשתיים. הגה: ויש אומרים לברך על של ראש על מצות תפילין אפילו לא הפסיק בינתיים (הרא"ש הלכות תפילין) (וכן פשט המנהג בבני אשכנז שמברכין שתי ברכות וטוב לומר תמיד אחר הברכה השניה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) (מהר"י זן חנני אגור סימן ל"ח):

לא הפסיק צריך לחזור ולברך על של ראש להניח גם על מצות (דברי ע"מ):

י. אם סח לצורך תפילין אינו חוזר ומברך אם שמע קדיש או קדושה בין תפלה של יד לתפלה של ראש לא יפסיק לענות עמהם אלא שותק ושומע ומכוין למה שאומרים:

יא. אחר שקשר של יד על הזרוע יניח של ראש קודם שיכרוך הרצועה סביב הזרוע ויש מי שאומר שאסור להוציא תפלה של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מונחת. הגה: ואף אם שניהם לפניו חוץ לתיק לא יתקן לפתוח התפלה של ראש עד אחר הנחה של יד (מהר"י א"ל ומהר"י זן חנני). יש מי שכתב להניח של יד מיושב ושל ראש מעומד (אגור זטס הזוהר סימן פ"ד). (ובמדינות אלו לא נהגו כן אלא שתיהן מעומד):

יב. אם מניח תפילין כמה פעמים ביום צריך לברך עליהם בכל פעם. נשמטו ממקומם וממשמש בהם להחזירם למקומן צריך לברך. הגה: ואם מחזיר אחת מהם יברך כמו שמניח תפלה אחת כדלקמן סימן כ"ז (דברי ע"מ). הזיזים ממקומם אדעתא להחזירם מיד צריך לברך. הגה: ויש אומרים שלא לברך (טור סימן מ') והכי נהוג וכבר נתבאר לעיל סימן מ' סעיף י"ד). מי שמניח תפילין של יד ויברך ובתחלת ההדוק נפסק הקשר של יד והוצרך לעשות קשר אחר אמנם לא הסיח דעתו אינו צריך לחזור ולברך אם הותר של יד קודם הנחת של ראש מהדקן ואין צריך לחזור ולברך אבל אם הניח של ראש ואחר כך הותר של יד מהדק ומברך מותר לברך על תפילין שאולין ולא על גזולין:

- ו. אם פגע בשל ראש תחלה צריך להעביר על אותה המצוה ויניח של יד תחלה ואחר כך של ראש:
- ז. יברך להניח בקמץ תחת הה"א ולא בפתח ובדגש:
- ח. כל המצות מברך עליהם עובר לעשייתן (פירוש קודם. ועבר את הכושי פירושו רץ והקדים לפניו). לפיכך צריך לברך על התפלה של יד אחר הנחה על הקיבורת קודם קשירתם שקשירתם זו היא עשייתן. הגה: וכן בשל ראש קודם שמהדקן בראשו שמהדקו בראשו (טור):
- ט. אסור להפסיק בדיבור בין תפלה של יד לתפלה של ראש ואם הפסיק מברך על של ראש על מצות תפילין. הגה: ולדידן דנוהגין לברך שתי ברכות אף אם

סיב' רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בנסיית ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.